

kvens af regeringens ufinansierede skattelettelser?»

Nicolai Wammen (S):

For et øjeblik siden kunne man høre socialministeren sige, at regeringen giver kommunerne rimelige vilkår, og når man anfægtede det synspunkt, blev der sagt, at det var løse påstande, som man havde svært ved at forholde sig til. Det kan komme lidt bag på mig, for allerede i mandags var der en klar advarsel fra en mand, som jeg går ud fra, at socialministeren lytter til, nemlig Ejgil W. Rasmussen, Venstreborgmester og formand for Kommunernes Landsforening. Han gjorde det meget klart:

»Regeringen må se at få øjnene op for den klare sammenhæng mellem økonomi og kravene til service. Man kan ikke love bedre service og samtidig stille så skrappe krav til vores budgetter, at det i praksis bliver umuligt for os at overholde lovens minimumskrav til folkeskole og den sociale service.«

Det er udtalt af formanden for Kommunernes Landsforening i mandags, og er det løse påstande? Det må man spørge ministeren om.

Kl. 17.55

Socialministeren (Henriette Kjær):

Jeg har sidste onsdag i et svar til fru Sandy Brinck oplyst, at der er en vækstramme i de offentlige budgetter på 0,7 pct. i 2004, og jeg skal gerne gentage det: 0,7 pct. Det er et positivt tal, og der er derfor råderum til vækst.

Regeringen har tidligere tilkendegivet, at den agter at målrette den vækst, der er plads til, mod amterne og kommunerne, og i den forbindelse vil det sociale område selvfølgelig som udgangspunkt have en høj prioritet. Hvordan kommuneforhandlingerne og forhandlingerne om finansloven for næste år vil ende, kan jeg ikke spå om, men kun sige, at der kommer ikke nogen meldinger om bedre service, som kommunerne ikke kan honorere. Når vi har fremsat lovforslag om noget, der vil medføre bedre service, er der også blevet DUT'et, så kommunerne også har fået flere penge over den konto.

Nicolai Wammen (S):

Det er, som om ministeren har én virkelighed, og at man oplever en anden ude i kommuner og amter og blandt borgerne i dette land, nemlig at der sker nedskæringer, at de ikke kan få budgetterne til at hænge sammen, og at der er en lang

række kommuner, hvor borgerne må opleve, at der ikke er vækst, men at der bliver skåret ned på kerneydelser. Derfor vil jeg gerne bede ministeren om at forholde sig til, at formanden for Kommunernes Landsforening siger, at i praksis bliver det umuligt at overholde lovens minimumskrav til folkeskolen og den sociale service.

Den vækstramme, som nu bliver præsenteret fra regeringens side, er lavere end den, tidligere regeringer har lagt op til. Det indrømmede socialministeren i øvrigt også, sidst vi diskuterede spørgsmålet her i salen, og efter at socialministeren sidste onsdag lovede, at det ikke ville få konsekvenser, siger formanden for Kommunernes Landsforening – altså ikke en hr. hvemsomhelst – at man ikke engang kan overholde lovens minimumskrav. Det må en socialminister da forholde sig til her dagen før, Kommunernes Landsforening afholder sit møde.

Er beskeden fra socialministeren, at det ikke passer? Så synes jeg da, det skal frem, så man har lejlighed til at få det drøftet på Kommunernes Landsforenings møde. Er det virkelig socialministerens påstand, at det, formanden for Kommunernes Landsforening siger, ikke holder vand? Hvis det ikke er tilfældet, går jeg ud fra, at socialministeren vil lytte, og at socialministeren her i dag kan give tilsagn om, at regeringen vil give de økonomiske rammer, der er nødvendige, og at man dermed ikke vil lægge sig fast på de 0,7 pct., som finansministeren indtil nu har nævnt. Enten må socialministeren sige, at det her ikke holder vand, eller også må socialministeren lægge nogle penge på bordet. Man kan ikke tale med to tunger i denne sag.

Karen J. Klint (S):

Spørgsmålet er meget i forlængelse af hr. Nicolai Wammens.

Socialministeren holder fast i de 0,7 pct.s vækst, altså på økonomisiden. Men i sidste uge fik vi jo en tilkendegivelse af, at det ikke er sikkert, at der er den samme balance i forandringerne i demografien, og at det godt kan ske, at der er flere, der har et behov, end der var tidligere.

Mit spørgsmål går meget konkret på: Hvordan finder socialministeren, at balancen skal være for bare at opretholde samme service til det antal borgere, der nu har et behov i forhold til tidligere? Er der balance mellem den demografiske forskel og de 0,7 pct.s vækst?